

Anne

– Damar Nur · 16 Ocak 2017

Ne de çabuk geçti zaman anne Nasıl tükendi yıllar birer birer He biri ardında hüzünler bırakarak Tozlu topraklı yollarında koşuşturup durduğum sokak araları yok oldu sanki Mahallem hiç aklımdan çıkmıyor Ben istemedim böyle büyümeyi oysa Neden sıcacık kucağında değilim anne. Kollarımı boynuna sararak İime çekerek anne kokusunu Benim saçlarımı hiç okşamadın ki Beni sen gibi seven olmadı ki hiç Ne masallar anlatıldı ne de renkli rüyalar Sensiz geçen çocukluğumu arıyorum anne Hele de gözlerime sevgiyle bakışını Neden şimdi her şey boz bulanık Özlüyorum bağına basışını anne! Ne de çabuk büyüdüm anne Ne abuk kanatlanıp uçtum yuvadan Dileğim büyümek değildi oysa Gençliğimiz de gelip geçti ansızın Ben süzülürken senin bana gülüşünü hatırlıyorum Buruk tebessümler yüzümde Sensizlikle başlamak gergin her güne acıların en katmerlisi Kırış , kırış oluyor tenim Sensiz geçen çocukluğumu arıyorum anne. Zaman seni bana verse, beni de sana O günlere dönsek yeniden Kim ne kaybeder ki anne , kim ne kaybeder.... Nur Damar 15.01.2017 19.37 (İstanbul)